

EU-dom godkender Tysklands begrænsning af adgang til børne-penge (C-378/14)

Den 23. november 2015
 Sagsnr. S-2015-812
 Dok.nr. D-2015-23500
 kmr/av

EU-domstolens første afdeling præsenterede den 23. oktober 2015 en præjudiciel afgørelse, hvoraf det fremgår, at Tyskland ikke automatisk skal betale familieydelse til en polak i Tyskland, hvis tidligere kone bor i Polen med deres fælles barn, når den tidligere kone ikke har søgt om ydelser i Polen.

Sagen drejer sig om polakken Tomislaw Trapkowsk. I perioden januar 2011 til oktober 2012 arbejdede han i Tyskland og i august 2012 søgte han om tyske børnepenge for perioden januar 2011 til oktober 2012 for sin søn, der boede med sin mor i Polen. Hun havde arbejde og ikke søgt om velfærdsydelse hverken i Tyskland eller i Polen.

De tyske Bundesagentur für Arbeit og de sociale myndigheder i Sachsen afviste Trapkowskis ansøgning om støtte, men skattemyndighederne var i tvivl og ville have sagen prøvet. De mente, at moren og barnet efter reglerne skulle behandles, som om de boede i Tyskland og ikke i Polen, hvor der ingen støtte var at hente.

Den afgørelse var Bundesagentur og de sociale myndigheder ikke tilfredse med, og sagen gik videre til Forbundsskattedomstolen. Myndighederne hæftede sig ved, at børnepenge efter tysk lov går til den, der har barnet eller børnene boende. Forbundsskattedomstolen var imidlertid i tvivl om fortolkningen af EU-reglerne om koordinering af de sociale ydelser og bad EU-domstolen om hjælp med den.

National ret udpeger modtagerne af hjælpen

Domstolen slår fast, at det er de nationale myndigheder, der må afgøre, hvem der er berettiget til familieydelse – men det kan ikke udelukkes, at det er personen, der bor i et andet land end den myndighed, der skal betale. EU's forordninger slår således ikke fast, hvem der er berettiget til familieydelse – kun hvem, der kan gøre krav på dem.

Domstolen finder tilsvarende, at der er forskel på at søge om familieydelse og retten til at modtage dem. Trapkowski kunne således godt søge om børnepenge for sit barn i Polen, selv om moren ikke havde søgt i Polen. Og EU-retten står ikke i vejen for, at myndigheder ved at kigge på national ret når frem til, at "den person, der er berettiget til at modtage familieydelse for et barn, er en anden person end den, der har indgivet ansøgning om tildeling af disse ydelser."

Men forordningen skal fortolkes således, at Trapkowski ikke automatisk har ret til børnepenge. I Trapkowskis sag bliver det den tyske ret, der skal afgøre, om alle bestemmelser er opfyldt i den tyske lovgivning forud for udbetaling af børnepenge.

Link til den præjudicielle afgørelse:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=9ea7d0f130d588bedda1d7ca40b2a4cbeec6def68e9d.e34KaxiLc3eOc40LaxqMbN4Oc30Se0?text=&docid=170306&pageIndex=0&doclang=DA&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=767006>